

stupu, nikoli však návrh na povolení dražebního řízení vůbec (rozh. čís. 8906 Sb. n. s.). Vymáhající věřitel navrhuje, aby byla povolena nucená dražba nemovitostí, má sice přiložiti k návrhu knihovni výpis a seznam adres osob, které mají býti o povolení dražby zpraveny (§ 133 ex. ř.), což se v projednávaném případě nestalo, avšak nesplnění této povinnosti není důvodem pro zamítnutí návrhu na povolení vnučené dražby, nýbrž jest na soudě, by z povinnosti úřední, uzná-li to za nutné, nařídil nápravu těchto formálních vad podle §§ 84 a 85 c. ř. s. a § 78 ex. ř. (rozhodnutí čís. 9040 Sb. n. s.).

Čís. 14904.

K výkladu § 32 (2) zák. čís. 100/31 Sb. z. a n.

»Nabytím práv« podle druhého odstavce § 32 zák. čís. 100/31 Sb. z. a n. není jen nabytí nových práv ve vlastním slova smyslu, nýbrž stačí, že dosavadní práva třetích osob stala se zatím nepochybnými a pravoplatnými.

(Rozh. ze dne 30. ledna 1936, R I 23/36.)

Usnesením rekursního soudu ze dne 15. dubna 1931 byla změněna usnesení okresního soudu v H. ze dne 16. března 1931 a ze dne 21. března 1931 tak, že byl zamítnut pro nedostatek podmínek § 812 obč. zák. návrh dědiček po zemřelém Ferdinandu N-ovi, Hildy, Erny a nezl. Oty L-ových, aby pro pozůstalost Ferdinanda N-a byl ustanoven separační opatrovník, a bylo ustanoveno, že může býti nakládáno s konty, týkajícími se jmění firmy A. F. a obchodním podílem zůstavitele Ferdinanda N-a na společnost A. a F. N. bez slyšení A. Sch-a. Usnesením téhož soudu ze dne 8. října 1932 bylo zrušeno usnesení okresního soudu v H. ze dne 3. července 1932 z důvodu, že neměl býti zřízen separační, pokud se týče pozůstalostní opatrovník ani v osobě J. Sch-e a to proto, že patří dědicům Ferdinanda N-a, kteří nejsou společníky a tudíž nemohou práva společníků vykonati proti obchodní společnosti A. a F. N. a A. F. nárok dle čl. 130 obč. zák. Proti usnesením těmito podali nynější stěžovatelé dne 17. září 1935 návrh dle § 32 zák. čís. 100/31 Sb. z. a n. na změnu z důvodu, že usnesení ta jsou nesprávná a nevhodná. Usnesením ze dne 30. listopadu 1935 zamítl rekursní soud návrh ten z důvodu, že napadenými usneseními nabyly již třetí osoby práv a to firma A. a F. N. a A. F., jakož i spoludědic Jiří N. Dovolacím rekuresem, správně rekuresem napadají stěžovatelé toto zamítací usnesení tvrdíce, že zmíněné třetí osoby nenabyly nových práv, nýbrž podržely jen práva, jež už dříve měly.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

Důvody:

Stěžovatelky si nesprávně vykládají smysl ustanovení § 32 cit. zák., neboť netřeba nabytí nových práv třetími osobami k nepřípustnosti po-

užitelnosti § 32 cit. zák., stačí, že třetí osoby nabyly práv v ten způsob, že byly utvrzeny v dosavadních právech, že jejich práva nabyly pravoplatnosti a stala se nepochybnými. Uznal-li rekursní soud, že nelze zřídit separačního opatrovníka pozůstalosti Ferdinanda N-a, takže dispoziční právo Jiřího N-a a dosavadních jednatelů firem A. a F. N. a A. F. zůstává neobmezeno a že stěžovatelé nemají práva, aby byli do jmenovaných firem přijati jako tiší společníci, aniž by proti tomuto usnesení byl podán rekurs, byly nabytou takto pravoplatností zmíněného usnesení zmíněné třetí osoby utvrzeny v právech jimi dosaváde hájených, avšak sporných, tato jim byla pravoplatně přiznána, čímž nabyly jich definitivně. Není tu tedy podmínky § 32 zák. č. 100/31 Sb. z. a n. umožňující případnou změnu napadených usnesení.

Čís. 14905.

Pozemková reforma.

Smlouva kupní o přidělovém pozemku je pro strany až do rozhodnutí pozemkového úřadu závazná, může však být dohodou stran zrušena před tímto rozhodnutím.

(Rozh. ze dne 30. ledna 1936, Rv I 658/34.)

Žalobce uzavřel se žalovanou kupní smlouvu, kterou prodal jí pozemek s vystavěným na něm domkem a zahrádkou se vším příslušenstvím a se vším zařízením dílny strojnické v prodaném domku se nalézajícím za 20.000 Kč. Zároveň si vyhradil doživotní výměnek, záležející ve spolu-užívání prodaných nemovitostí, užívání dílny strojnické s jejím zařízením. Mimo to se zavázala žalovaná vykonávat žalobci práce potřebné s vedením domácnosti, začez se jí mělo dostat stravy a ošacení. Ke vtělení smlouvy dosud nedošlo, poněvadž prodané nemovitosti pocházejí z přidělu a nedostalo se žalobci dosud povolení od pozemkového úřadu ku prodeji těchto nemovitostí žalované. Podle přednesu žalobcova žalovaná u něho nesetřvala, nýbrž odešla. Při odchodu ujednal s ní, že zmíněnou smlouvu zruší a že žalovaná, jakmile bude vyzvána k tomu notářem, podepíše úmluvu, podle které se zmíněná smlouva zrušuje. To také písemně žalobci potvrdila. Notář vyzval žalovanou, aby podepsala listinu, dle níž zmíněná smlouva se ruší, žalovaná to však odepřela. Žalovaná vedla žalobci domácnost, ale nevypomáhala mu v dílně, chodila na výdělek k rolníkům, žalobci však z výdělku nic nedávala. Veškeré pohledávky, které oba mezi sebou měli, se vyúčtovaly a navzájem strany si prohlásily, že jsou vyrovnány a z toho důvodu podepsala žalovaná prohlášení. Domáhá se proto žalobce výroku, že žalovaná jest povinna uznati, že kupní smlouva ohledně nemovitostí jí žalobcem prodaných, byla zrušena oboustrannou dohodou. Žaloba byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, n e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o